

hvis vi så kommer til fornuft og i efteråret 1995 vedtager mere omfangsrige og gennemgribende ændringer af dagpengesystemet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan godt forstå, at Venstres og De Konservatives ordførere stejler lidt, for det er jo selvfølgelig meget svært efter i årevis at have sagt, at nu skal der altså forenkles, nu skal det her udviklede system forenkles, at der så rent faktisk foreligger 18 helt konkrete forslag med større eller mindre virkning, men mange af dem har meget stor virkning på forenkling af administrationen.

Det mener jeg faktisk er dokumenterbart på de områder, der handler om selvstændige erhvervsdrivende, de områder, der handler om supplerende dagpenge, og de områder, der handler om generhvervesretten. Klare, klare forenklinger skulle jeg hilse og sige fra et enigt arbejdsløsheds-kassesamvirke; alle arbejdsløsheds-kasserne er enige om, at der er klare forenklinger i det her.

Det dér lille forslag, som vi ikke har med, og som finansministeren på et tidspunkt gav udtryk for ligesom jeg selv er et spændende forslag, som vi måske skal se på, er forslaget om, hvorvidt man skal lave et nyt beregningsgrundlag baseret på tidligere års indkomst. I øjeblikket prøver vi at kigge på, om det har nogle fordele, og det har det givetvis. Det har også nogle ulemper, og vi kommer tilbage til, hvor balancepunktet er i det, men det har intet som helst at gøre med de forenklinger, som ligger på bordet i dag.

Det har noget at gøre med, at deltidsansatte får et større incitament til at bevare deres deltidsarbejde, fordi der ikke sker det sammenstød mellem en deltidsituation med supplerende dagpenge og den situation, hvor man er reelt ledig på fuld tid. Det er noget af det, som De Konservatives anden ordfører på området, nemlig hr. Frank Dahlgaard, har været meget optaget af. Det er en klar, klar forenkling og et klart, klart incitament til, at folk på arbejdsmarkedet faktisk vil tage så mange arbejdstimer som muligt.

Det er så yndigt og sjovt og morsomt at sige: Den ene minister siger sådan, og den anden minister siger sådan, og hvad er det nu for noget. Det, den radikale økonomiminister rent faktisk har signaleret, som jeg er meget enig i, er, at vi skal sørge for at leve op til den forpligtelse, vi har over for de unge, nemlig at de ikke skal skvatte ned i et bistandssystem eller i et

dagpengesystem, men at de skal ind i en kompetencegivende uddannelse. Det er det, der er budskabet, og det synes jeg er et flot budskab, og regeringen er enig med økonomiministeren i, at unge mennesker skal have kompetencegivende uddannelser.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Nu har arbejdsministeren sagt noget i retning af det, jeg ville sige. Men jeg vil sige både til fru Pia Christmas-Møller og til hr. Lars Løkke Rasmussen, at det er altså forenklinger af dagpengereglerne, vi snakker om, og efter det kendskab, jeg er ved at få til dem, er det sandelig nødvendigt. Jeg synes, at de ikke så gennemgribende og store forslag, der ligger her, bestemt påkalder sig opmærksomhed, for de er med til at forenkle og gøre det lettere at administrere dette system ude i a-kasserne.

Så vil jeg godt sige specielt til hr. Lars Løkke Rasmussen, der greb – og det kan jeg jo godt forstå, når det er Venstre, der gør det – økonomiministerens udmeldinger til aviserne om, som hr. Lars Løkke Rasmussen sagde, at det skal være sværere at få adgang til dagpengesystemet. Sådan som jeg har forstået økonomiministeren, betyder det, at det måske skal gøres sværere for de unge mennesker at komme ind, for at de ikke skal lande i et system, der kan give dem dagpenge år ud og år ind. Det er sådan set noget af det, hun mener, og det synes vi selvfølgelig skal til debat, men det skal efter min mening ikke til debat i denne sammenhæng i dag, og det er heller ikke nogen ydelsesreform heller, vi taler om nu.

Aage Frandsen (SF):

Hvis det er mig tilladt at gå ind i andres slagsmål, vil jeg lige sige, at det godt kan være, at det var det, som var økonomiministerens flotte budskab, men så kunne det måske have været formuleret lidt fiksere.

Så til selve lovforslaget. Der er 18 forenklingsforslag her. De lanceres i hvert tilfælde som forenklingsforslag, og hvis der er en diskussion i Folketinget om a-kasseordninger, er det klart, at alle partier uden undtagelse vil sige, at vi skal forenkle dem. Alle siger det, og vi siger det også hver gang. Problemet er selvfølgelig, at når vi skal til at forenkle, er der nogle forenklingsforslag, som er, skal vi sige politisk neutrale i den forstand, at de ikke rigtig berører nogen i særlig stor udstrækning, mens der er nogle forenk-